

Address of St. Basil

Մար Ա. Բարսեղի

by order of
ARCHBISHOP VATCHE HOVSEPIAN
Primate

A YACE Publication

A Publication of
The Western Diocese
of the
Armenian Church of North America
Youth Activities and Christian Education
Department

Sunday of Good Living
February 14, 1988

FOREWORD

The following ADDRESS OF ST. BASIL is the work of St. Basil of Caesarea who is also known as St. Basil the Great.

According to the usage of the Armenian Church, THE ADDRESS OF ST. BASIL is read during the morning celebration of the Divine Liturgy on Great Thursday. The reading takes place just prior to the singing of THE OUR FATHER (Hayr Mer). Such a usage is most appropriate since the emphasis of his address is on the Sacrament of Holy Communion.

It is the establishment of this sacrament by our Lord and Savior Jesus Christ at the Last Supper on that first Great Thursday that is being especially celebrated during the Great Thursday Divine Liturgy.

THE ADDRESS OF ST. BASIL should be read with faith. Its admonitions should be followed by all who deem themselves to be Christians.

Its message is as fresh and moving today as when it was first delivered by St. Basil.

Rev. Fr. Vartan Kasparian - Coordinator
Armenian Church of North America
Western Diocese
Department of Youth Activities and
Christian Education

February 14, 1988
Sunday of Good Living

ACKNOWLEDGEMENT

The colloquial Armenian translation is the work of The Very Rev. Dirayr Dervishian, Plenary Doctor of the Armenian Church. It was done while he was serving as the parish priest at St. James Armenian Church in Los Angeles.

The English translation of THE ADDRESS OF ST. BASIL is from the Amy Apcar HOLY WEEK collection, pages 329-332.

Many thanks to Fr. Kevork Arakelian for his proofreading of the English section and to Yeretzgin Araxie Tatoulian for proofreading the Armenian text.

BIOGRAPHICAL HIGHLIGHTS

OF

ST. BASIL THE GREAT

St. Basil, a great 4th century Christian leader and theologian, is justly surnamed THE GREAT. He came from a family of saints - his father and mother; his maternal grandparents; his brother, St. Gregory of Nyssa and sister St. Machrina.

He was born in the Cappadocian city of Caesarea where he received his education. Upon completing his education in the city of his birth, Basil journeyed to Antioch in Syria, which was then a famous center of Christian learning. He subsequently went to Athens where one of his teachers was an Armenian, Barouyr Haygaz. While in Athens, one of his classmates was St. Gregory of Nazianzus, with whom he remained a life-long friend.

It was only with difficulty that St. Basil consented to ordination to the priesthood to which he was called by Bishop Eusebius. He preferred the scholastic life of the monastery, free of administrative cares. However, he was later obliged to accept the honor of the episcopacy and an episcopal See in A.D. 370.

St. Basil became one of the greatest doctors and theologians of the Christian Church. With his able intellect, he refuted the heretics of his day, most notably the Arians. He became a champion of the term "consubstantial" which is embedded in the Nicene Creed as a description of the relation between God the Father and God the Son, our Lord Jesus Christ. With his great virtue and unrelenting defense of Christian truth, he also refuted Julian the Apostate who had been a classmate of his in Athens.

St. Basil left a great many important literary works, among which we find THE SIX DAYS OF CREATION, a commentary on the Book of Genesis. During the Golden Age of Armenian literature, this was translated into Armenian. St. Gregory of Nazianzus considers St. Basil to be the most prominent of all the commenators on the Holy Scriptures. And Erasmus considers him to be the finest preacher of all time.

St. Basil wrote a rule for the monastic life and a Divine Liturgy which is part of the treasury of the Armenian Church.

This noted saint, bishop, doctor and theologian of the Christian Church entered his eternal rest in A.D. 379.

Adapted from SAINTS AND FEASTS OF THE ARMENIAN CHURCH by the Armenian Patriarch of Jerusalem, His Beatitude Torkom Archbishop Koostagian, pages 67-68, by Rev. Fr. Vartan Kasparian.

Կենսագրական Գիծեր

ՍՈՒՐԲ ԲԱՐՍԵՂ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Իրաւամբ մականունւում՝ Մեծն: Սերեցաւ սուրբերու ընտանիքէ մը: Սուրբեր էին հայրն ու մայրը, մայրենի պապն ու մամը. եղբայրը՝ Ս. Գրիգոր Նիւսացի եւ քոյրը՝ Ս. Մաքրիմա: Մնաւ Կապադովկիոյ Կեսարիա քաղաքը, ուր ստացաւ միջնի բարձրագոյն մաթակրթութիւն. ապա գնաց Անտիոք Ասորոց, որ այն ատեն աւելի մշամաւոր էր իր քրիստոնէական գիտութեանց կեդրոն, ինչպէս նաեւ Աթէնք, ուր իր ուսուցիչներէն մին եղաւ Պարոյր Հայկազն, Կ. Պոլիս, Աղեքսանդրիա, եւ այլն: Աթէնքի մէջ իր դպրոցակից ընկերը եղաւ Ս. Գրիգոր Նագիանգացի, որուն հետ ցմահ մնաց բարեկամ: Դժուարաւ ընդունեց քահանայական աստիճան, որուն կոչեց զինքը Եւսեբիոս եպիսկոպոս. զի կը մախրճարէր ուսումնական վանական կեանք, զերծ վարչական հոգերէ. բայց յետոյ պարտաւորուեցաւ ընդունիլ նաեւ եպիսկոպոսական պատիւ եւ Աթոք: Հանդիսացաւ Նիկիացոյ ամենէն մեծարժէք վարդապետներէն մին, որ իր հզօր իմաստութեամբը եւ ուղղափառ գիտութեամբ ջախջախեց հերձուածողներու, մասնաւորապէս Արիոսեաններու եւ հոգեմարտներու մոլորութիւնները. ամենաջերմ պաշտպանը եղաւ Նիկիական հանգանակի «համագոյակից» բառին: Իր բարձրագոյն առաքինութեամբը եւ խտակրթն մշմարտասիրութեամբը պատկանեցուց Յուլիանոս Ուրացոյդը, որ Աթէնքի մէջ իրեն դպրոցակից ընկեր էր եղած, եւ Արիոսեան վաղէս կայսրը, որ երկիւղած պատկառամբով մերկայ եղաւ իր մատուցած պատարագին: Թողած է մատենագրական կարեւոր գործեր, որոնց մէջ է «Վեցօրեից արարչութիւն»ը, որ Մենդոց գրքին վրայ մեկնութիւն մըն է, եւ որ Ռսկեդարուն թարգմանուած է հայերէնի. ունի բազմաթիւր մամակներ: Նագիանգացի գայն կը համարէ Աստուածաշունչի մեկնիչներուն մէջ ամենաառաջինը. իսկ Սրագմոս գայն կը նկատէ բոլոր ժամանակներու ամենէն մուրթ քարոզիչը: Ս. Բարսեղ գրած է վանական կարգի կանոն մը, ինչպէս նաեւ Պատարագամատոյց մը, որ մերիմին տարբերէն մին է: Եպիսկոպոս ձեռնադրուած է 370-ին, մեռած է 379ին:

«Սուրբ եւ Յօնք Հայաստանեաց Եկեղեցոյ»
գիրքէն անուած, էջ 67-68,

«Ռեդիանկ» Ամենապատիւ Տէր Թորոզ Արքեպս. Գուշակեան

ԱՌԱԳ ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

Լսեցէք ինձի, որդեակներս, եւ ես Տիրոջ երկիւղը սորվեցնեմ ձեզի անախճանճաբար, սիրելի եւ հարազատ որդիներուդ. վասնզի իմ պարտքս է ատիկա, եւ վա՛յ ինձի եթէ միշտ չաւետարանեմ ձեզի, ծանուցանելու համար ձեզի թէ ինչ է Աստուծոյ կամքը, բարին ու համեղի եւ կատարեալը: Վասնզի Եզեկիէլ Մարգարէն ամէն ատեն կը վախցնէ զիս երբ Աստուծոյ խօսեով կ'ըսէ քահանաներուն համար. «Որդի մարդոյ, քեզ պահապան կեցուցի այդ ժողովուրդին վրայ. եթէ տեսնես որ կուգայ սուրը եւ չազդարարես փողով եւ զանոնք չզգուշանան եւ սուրը գայ եւ անպատրաստ գտնէ ոեւէ մէկը, անիկ իր անօրէնութեան մէջ պիտի մեռնի եւ անոր արիւնը քեզմէ պիտի ուզես»:

Արդ, սուրը՝ զեհեմին սպառնալիքն է եւ փողը՝ Աստուծոյ պատուիրանը, զոր ահաւասիկ կը ծանուցանեմ ձեզի, եղբայրներ: Ես մարդ մըն եմ ձեզի նման, եւ անիկ եւս մեղքերով մոլորած, բայց որովհետեւ տեսուչ եւ իրատող կարգուած եմ ձեզի, արցունքով եւ սրտիս ամբողջ հառաչամբով ձեր առջեւ կը դնեմ սիրով ինչ որ համեղի է Աստուծոյ: Ոչ թէ նորձայն եւ մտացածին խօսքերով կը մոլորեցնեմ զձեզ, նկատելով որ ես ալ ստուգիւ հաշիւ պիտի տամ Աստուծոյ ձեզի համար, այլ սուրբ հայրերու կողմէ հիմէն ի վեր կանոններով հաստատուածները դիրքահասկնալի խօսքերով կը ծանուցանեմ ձեզի: Բայց նախ սա զիտցէք թէ որդեակներս չէր որ վստահուեցաւ քահանայութեան պատիւը, անոնց անմեղ ըլլալուն համար, այլ՝ մարդոց, որպէսզի ինչպէս որ մեզմէ կը մեղանչեմք եւ Քրիստոսի թողութեան կը յուսանք, նմանապէս աւ ձեզի թողութեան եւ ապաշխարութեան յոյսը:

Ուրեմն կ'աղաչեմ որ ամենքդ համբերութեամբ մտիկ ընէք ինձի: Ահաւասիկ երկինքը վերէն կը բացուի եւ Քրիստոս կ'իջնէ ու կը բազմի այս սուրբ սեղանին վրայ, եւ երկինքի բոլոր զօրքերը աներեսութեամբ կը երկրի վրայ կը տարածուին սպասարկելու համար Աստուծոյ Որդիին, եւ Սեղանին շուրջը կը բոլորուին, եւ Սուրբ Հոգին առատօրէն կը բաշխէ բարիքի շնորհները սրբութեամբ մտեցողներուն:

Ուստի, դուք եղբայրներ, մեծ զգուշութեամբ ու երկիւղածութեամբ հաստատեցէք ձեր սրտերը չկարծելու համար թէ այդ տեսնուածը հաց ու զինն է միայն, այլ անիկա կը ներկայացնէ այն մեծ խորհուրդը որ ծածկուած է մարմնաւոր աչեքու տեսութեանէն, եւ որ հոգիի աչեքերով կը տեսնուի անոնց որ սրբութեամբ կ'ուզեն զայն. որով կը կերակրուի հոգին եւ կ'ուրախանայ աստուածային ցնծութեամբ, վասնզի Աստուած կարող է հում միսի եւ արիւնի վերածուիլ, ինչպէս եղաւ սուրբերէն մէկուն: Բայց որովհետեւ մեր զգայարանները չեն կրնար տանիլ հում միսն ու արիւնը, անոր համար Աստուած հացով եւ

ADDRESS OF ST. BASIL

Read During the Divine Liturgy on Great Thursday

Hearken unto me, my sons, and I shall openly and freely instruct you, as my own beloved children, in the fear of God, because it is my duty to do so, and woe be unto me, if I do not expound the word of God to you daily, that I may be able to acquaint you with what is the will of God, and with that which is good, pleasant, and perfect. For the prophet Ezekiel daily inspires awe unto me when he says, as on behalf of God, with regard to the duties of priests, as follows:

I set thee as a watchman over this people; if thou seest the sword coming and thou blowest not the trumpet, and they do not take warning, and the sword come and find any one of them unprepared, he will die in his iniquity, but his blood shall I require at thy hand.

Now that sword means the menace of hell, and the trumpet means the commandment of God, which now I place before you, my brethren. I am a human being like yourselves, and sunk still deeper in sin, but, as I am appointed an overseer and counsellor, with tears and many heartfelt sighs do I lovingly place before you the will of God. Not that I intend to say any new thing, and with fictitious words to distract your minds, for verily, in truth I have myself to give an account before God, therefore I shall speak to you from the established rules and canons of the holy fathers, only in simpler language. But you must first know, that the rank of priesthood was not entrusted to the angels for this reason — that they are beings without sin, — but to mankind, in order that, as we sin, and hope to be forgiven by Christ, we should in the same way be enabled to give you the hope of forgiveness and repentance. And now I beg of everyone with patience to listen to me.

Now the heavens open from above, and Christ, descending, rests on this holy altar, and all the hosts of heaven descend invisibly to the earth to serve the Son of God, and they circle round this altar, and the Holy Ghost unsparingly dispenses His gifts of goodness to those who draw nigh in Holiness. And now do you, my brethren, with great fear and reverence, impress on your hearts not to contemplate only this visible bread and wine but [to contemplate] the great Mystery which is hidden from our bodily sight, and which may be seen only with the eyes of the soul by those who in holiness seek This, by which the spirit is nourished, and is gladdened with divine joy. For God has the power of converting It into flesh and blood, as has happened to one of the Saints. But because our senses cannot tolerate actual flesh and blood, therefore has God manifested It to us under the semblance of bread and wine. But do not you look on it as bread, and do

գինիով տպաւորեց: Սակայն հաց մի՛ կարծէք եւ ո՛չ գինի, վասնզի ասիկա Քրիստոսի նշմարիտ Մարմինն ու Արիւնն է: Զըլլայ որ մէկը սուսրակամ ընտանութեամբ եւ արհամարհանքով մտնեայ ամենաչնչին կտորի մը, վասնզի կրակը կ'այրէ ու կը սպառէ մտեցողները: Ուստի, նախ պէտք է ապաշխարութեամբ մաքրուի մեղքերէ, որպէսզի չըլլայ թէ մեղքերու շատութեամբ այրուիմք կրակի մէջ, վասնզի կը փնանան հոգիները անոնց որ նախ չեն հեռանար մեղքերէ, այլ գամուած կը մնան անոնց մէջ: Գարծեալ չըլլայ որ ոեւէ մէկն ալ յուսահատի ու հեռանայ եւ պարսպ վախ ունենայ, վասնզի ասիկա վախ չէ այլ արհամարհանք՝ Աստուծոյ հանդէպ: Վասնզի ասիկա երկիմքի արքայութեան դուռն է եւ նոյն իմքն արքայութիւնը, այսինքն՝ Քրիստոս Աստուծոյ Որդին եւ մեր Աստուածը, որ սրբութեամբ մտեցողները անջնջի որդեգիրները կ'ընէ Երկնաւոր Հօր:

Պէտք է սակայն գիտնալ թէ ամէն հարագաստ որդի իր հօր կերպարանքին նմանութիւնը կը կրէ իր վրայ: ու դուռն երբ կ'ըսես՝ «Հայր մեր որ յերկինս» եւ խնդրանքներ կ'ընես, պէտք է որ Անոր նմանութիւնը բերես վրայ, որպէսզի լսելի ըլլաս: Իսկ եթէ չունենաս երկնաւոր կատարեալ եւ բարեբար Հօր նմանութիւնը, Անիկա չի լսեր քեզի ու մտիկ չընէր բու խնդրանքներդ, այլ թեզ կը լսէ չարիքներու հայրը, որուն գործելու կերպը ունիս եւ որ սանդարամետին մէջ կը բնակի:

Ուրեմն, լսելով ասիկա, ձեզմէ հեռու վանեցէ՛ք չարութիւնը եւ ամէն խարդախութիւն՝ իւրաքանչիւրդ սրտանց ներքեցէ՛ք ձեր հոգոր յանցանքները եւ ոեւէ ցաւ որ ունիք իրարու նկատմամբ, որպէսզի դուք ողորմութիւն գնելով Երկնաւոր Հօրմէն արժանի ըլլաք այս պատարագին:

Հնոսցուցէ՛ք ձեզմէ ամէն անհաւատութիւն, խիղճի արատ եւ քերահաւատութիւն, եւ ասոնց նմանները: Զեր մէջէն մաքրեցէ՛ք նախանձը, նեղութիւնը, չարութիւնը, կեղծատրութիւնը, հպարտութիւնը, ամբարտաւանութիւնը, ամբարհաւանութիւնը, մարդահանութիւնը, հակառակութիւնը, ոխը, վաշխառութիւնը, տոկոսակերութիւնը, եւ բոլոր չարիքներուն արմատը եղող արծաթախիտութիւնն ու ազահութիւնը, կանացիական պչրանքը, կախարդական բժշկութիւնը, եւ ամէն չար խօսք, բշտամութիւն, ցանկութեան ցաւերը, մանաւանդ տգեղ ու տխրեղ հայհոյալից խօսքերը ձեր բերնէն, որոնցմով իրար կը նախատէք: Անօրէն կոտորատութիւնը, անկարգ ու անառակ մոլորութիւնը, գոր յիշիմ անգամ միտքը կ'ապականէ ու կը գարշեցնէ, նախ իրենք եւ յետոյ՝ լսողներունը, վասնզի դատաստանիմ օրը որդնալից պիտի ըլլան գարշելի քերանքները անոնց որ չեն հեռանար ատոնցմէ: Վասնզի Տէրը ըսաւ «Այն որ իր հոգորը մորոս կ'ըսէ, կրակի գեհեմին պիտի արժանանայ»: Ուրեմն, պէտք է արմատախիլ ընել գայն մեզմէ: ոչ ոք չըլլայ շնացող, պոռնիկ, արուագետ, գող, յափշտակող, գէն, որովայնամուր, արեքցող, չարակամ, չարայոյզ, սպանող, խռովարար,

not you contemplate it as wine, for this is the Body and Blood of Christ. No one should dare to draw near to It with familiarity or contempt, as to a slight thing, for this is a flaming fire which will burn and consume sinners, therefore it is a necessity first to purify oneself by repentance, that we may not with our many sins be burned by this fire. For the souls of those who will not quit their sins, and are nailed to them, shall by it be consumed. And at the same time let no one despairingly turn aside from this, or entertain vain fear in his heart, because such is not fear, but contempt of God. For this is the gate of the kingdom of heaven, and the very kingdom of heaven itself, which is Christ the Son of God, and our God, and they who approach it with purity shall become the adopted children of the Heavenly Father. But it is to be remembered that every true son bears a resemblance to his father, and when you say, Our Father which art in heaven, and you offer prayers, you ought to show in yourselves a resemblance to Him, that your prayers may be heard. For, if you bear no resemblance to the Heavenly Father in His perfection and benevolence, He will not hear you, and He will not incline to your supplications, but the father of evil, who is in hell, and after whose works you follow, he will hear you. Now, hearing this, cast away all wickedness, and all deceit, forgive from your hearts each one his brother his offences, and put aside all ill-feeling against each other, in order that you may receive mercy from the Heavenly Father and may become worthy of this sacrifice. Expel all of you from amongst you all unbelief and want of faith, and cleanse your consciences from all such. Purify yourselves of jealousy, deceit, wickedness, hypocrisy, pride, conceit, arrogance, flattery, contradiction, hatred; of usury, and the root of all evils, the love of money, and all greed; and feminine affection; of witchcraft and charms, and all wicked things, and enmity, and of lust; especially should you expunge from your conversation all unseemly, profane and blasphemous words by which you insult each other; cast off also unrighteous idolatry, and disorderly and shameful vice, the mention of which offends and disgusts the mind of the speaker as well as of the hearer. Because in the Day of Judgement, full of worms shall be the mouths of those who do not avoid these sins. For the Lord hath said, Whosoever calleth his brother a fool, he shall be condemned to hell fire. Now you must uproot this from amongst you. There should be (amongst you) no adulterer, no fornicator, no thief, no robber, no glutton, no drunkard, no evil wisher, no plotter of evil, no murderer, no breaker of the peace, no one of cruel ruthless nature, no intriguer, no unclean person, no profane or malevolent person, no perjurer, no breaker of promises, no person unrighteous or unjust, no evil speaker, and no one guilty of any other sin. Because there are other sins which are mortal, and which I do not consider fit to mention in this place. And in addition to all this [let there be a mongst you] no heretic, and by saying this, I

անողորմ, բանասարկու, պիղծ, բշմամանող, երգմնահար, ուխտադրուծ, անօրէն, անխի, բամբասող, եւ ուրիշ մեղքերով վասնզի կամ մեղքեր որ մահուան հաւասար են, եւ գորս արժանի չեն սեպեր յիշել հոս:

Ու սա անեմուն վրայ, մի՛ ըլլաք հերձուածող-ստով կը պատուիրենք որ հիմ մարդը բոլորովին հեռացնէք ձեզմէ իր բոլոր չար գործերով: Այլ զգաստացէք եւ ունեցէք վարք մը՝ պարկեշտ, սուրբ, բարեխոհ, հեզ, քաղցր, անոխակալ, խաղաղարար, հիւանդներուն եւ վշտացեալներուն հանդէպ ողորմած, տնամկներուն ու աղքատներուն եւ կարօտներուն զբացող: Զարդարուցէք ամէն առաքինութիւններով, սիրով, հաւատ-
ֆով, յոյսով, կտարեալ սեր ունեմալով Աստուծոյ եւ մարդոց հանդէպ, վասնզի բոլոր առաքինութիւններուն լրումը սեր է, մաքուր սրտով եւ անկեղծ հաւատով եղած սերը:

Պատուեցէք ձեր հայրերն ու մայրերը, սիրեցէք ձեր կիները ձեր անձերուն պէս- իսկ դուք՝ կիներ, հնազանդ եղէք ձեր այրերուն՝ իբր Տիրոջ. մէկ խօսով՝ վարեցէք Աստուծմէ, յարգեցէք միաշարք կամ Կիրակի օրը:

Երեսասարդներ եւ կոյսեր՝ սիրեցէք սրբութիւնը, որպէսզի այս սրբութիւնը ընդունելով լուսաւորուիք լուսափայլ հայելիի պէս, որուն մէջ արեւին ճառագայթները կը ցոլան. եւ այսպէս անելով՝ ապրիք առաքինութեամբ եւ չդատապարտուիք առաքելի ըսածին մեամ, վասնզի իրապէս կան ծանր հիւանդութիւններ եւ անտանելի ցաւերու շատ յոգնութիւններ, բորստութիւններ, եւ այլն, որոնք յառաջ կուզան անարժան հաղորդութենէ:

Ոեւէ կեղծաւոր մարդ բող մերս չմտնէ, կարծել տալով դուրսը կեցողներուն թէ հաղորդուողներէն է իմք. վասնզի երկմիտը ոչինչ կը ստանայ Աստուծմէ. որովհետեւ Աստուած չի փորձուիր: Մարդկային ամօթէն մի՛ վախճաք, վասնզի այդ ամօթը ոչինչ կ'արժէ, այլ մեծ է այն ամօթը որ տեղի կ'ունենայ տիեզերական հրապարակին վրայ: Ինչ որ հիմա ինձմէ կը պահես ու չես խոստովանիր եւ չես ապաշխարեր, հոն՝ մեծ դատաւորին առջեւ պիտի յայտնուի հրապարակաւ, հոն չես կրնար ծածկել ինչ գործերդ, վասնզի ինչ հոգի ինձմէն ինչ դատախազդ կ'ըլլայ:

Ուրմեն, սեռասակ ամէն բան ըսի ձեզի անմախամարար. ասկէ յետոյ ես անպարտ եմ. արիւն ձեր ի գուլիս ձեր. քաւեալ եմ ես ձեր արիւնէն, վասնզի այս էր միայն իմ պարտականութիւնս:

Սակայն գիտեմ թէ ձեր մէջ կան մարդիկ որ կ'արհամարհեն այս ըսածներս. ուստի ձեզի վկայ այս բնէն. դատաստանիմ օրը Քրիստոսի բնմին առջեւ՝ մէջտեղ կը բերեմ ձեզ այս Սուրբ Աւետարանին վկայութեամբ, ու այն ատեն արհամարհողը ալ չի կրնար արհամարհել, այլ կը յանդիմանուի ու կը պատժուի եւ կը փրկուի անշէջ կրակին մէջ:

Հիմա պիտի վերջացնեմ խօսքս, վասնզի այս խորհուրդին մասին

advise you entirely to cast off the old man with all his evil deeds. But, arousing yourselves, clothe yourselves with modesty, holy behaviour, and good intentions, and be ye humble, gentle, forgiving, peaceful, merciful towards the sick and afflicted; compassionate, pitiful to the homeless, to the poor, and to those in want. Adorn yourselves with all virtues, with love, with faith, and with hope, and have in you perfect love both to God and man, because the crown of all virtues is love, from a pure heart and simple faith. Honour your fathers and mothers; love your wives as yourselves; and you, women, be obedient to your husbands as you would be to God. All of you, have the fear of God in you, and keep holy the first day of the week. Young men and maidens, love purity, that by receiving this holy Food you may shine as a crystal on which are reflected the rays of the sun, and thus growing in virtue, you may live, and you may not be condemned, according to the words of the apostles. Because in truth there are plagues and many troubles and unbearable afflictions, leprosy and all other such things, that arise from the approaching unworthily to this holy table.

No one should enter here on the pretence of showing to the outsiders that he is one of the communicants, because such a pretender has nothing in unity with God, for God is not deceived; do not feel ashamed before man, because in this there is no shame whatever, but the great shame will be that which one will feel at the Day of universal Judgement. And that which you conceal from me now, and which you do not confess, and which you do not repent of, there in the presence of the great Judge will be publicly laid bare. There shall you not be able to conceal your actions, for there your accuser shall be your own soul.

Now I have told you all unreservedly, and hereafter am I blameless; your blood be on your own heads, I am innocent of it. My responsibility extends only thus far. But I know there are some amongst you that despise my own words, therefore I call as evidence these very words which I have spoken to-day to you from this sanctuary, and on the Day of Judgement, before the throne of Christ, I shall quote them, this holy Gospel bearing witness. Then at that hour, the despiser shall not be able to show contempt, but he will be disgraced and punished, and he will be sent into the unquenchable flames.

Here I bring my words to a conclusion, as whatever was necessary to be said regarding this holy Mystery we have stated briefly and in fitting words.

Now those who communicate worthily, adorned with good works, will be honoured and crowned with Peter and the apostles by Christ our God; and those who partake in a rebellious spirit, they, as it were, a second time crucify the Son of God; and those who shamefully and unworthily communicate shall receive the portion of Judas the traitor, and of the crucifiers. Now you know in what your duty consists.

ինչ որ կար ըսինք համառօտ կերպով եւ պատշաճօրէն:

Ուրմեն, անոնք որ արժանաւորապէս կը հաղորդուին, բարի գործերով կը գարդարուին ու կը պատուուին Պետրոսի եւ միւս առաքեալներուն հետ եւ կը պակուին մեր Քրիստոս Աստուծմէն: Իսկ անոնք որ ապստամբեամբ կը հաղորդուին, կրկին անգամ խաչ կը հանեն Աստուծոյ Որդին. իսկ անոնք որ լիրբ երեսով ու անարժանութեամբ կը հաղորդուին՝ մասնիչ Յուդայի եւ խաչ հանողներուն մասն ու բաժինը կը ստանան: Ձեզի կը մնայ գիտնալ ձեր օգուտը:

Իսկ Սուրբ Հոգին, որ բնակարանն է սուրբերուն եւ աղբիւրը բոլոր բարիքներուն, բող մաքրէ ձեր հոգիներն ու մարմինները, եւ ձեր մեղքերուն բողոքիւն պարգեւէ փրկական այս Խորհուրդին հաղորդութեամբ: Որում ընդ Հօր եւ ընդ Որդւոյ Միածնի Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ փառք յաւիտեանս. ամէն:

Քարգ. Տ.Վ.Տ.

24 Մարտ 1964

Լօս Անճելըս

But may the Holy Ghost, Who is the Dwelling of the Saints, and is the Source of all goodness, cleanse your souls and bodies, and make the Communion of this salvation-giving Mystery the forgiveness of your sins; to Whom with the Father, and Only Begotten Son, Jesus Christ our Lord, be glory to all eternity. Amen.

from HOLY WEEK

as compiled by Amy Apar